

Тема 4. Інтеграція: тематичний і діяльнісний підходи. Планування тематичного навчання

1. Інтеграція в освіті. Інтегроване навчання.
2. Діяльнісний підхід у початковій освіті
3. Діяльнісний підхід: ротаційні моделі «Щоденні 5» і «Щоденні 3».
4. Формування міжпредметних компетентностей у процесі тематичного навчання.
5. Планування тематичного навчання.

1. Інтеграція в освіті. Інтегроване навчання.

Провідною ідеєю Концепції «Нова українська школа» є розвиток ключових компетентностей учнів. Орієнтуючись на європейський досвід освітніх реформ, українська освіта сьогодні повинна мати не академічний, а прикладний характер: усі знання, отримані в школі, дитина має використовувати в повсякденному житті. Саме такою ідеєю пронизане інтегроване навчання, яке нині набуло більш широкого розуміння в теорії й більш активного використання в практиці освітньої діяльності порівняно з попередніми роками.

За новим Державним стандартом початкової освіти інтеграція є основною формою організації навчання молодших школярів.

Отже, актуальність інтегрованого навчання зумовлена необхідністю реформатування традиційних підходів до навчання та формування в учнів цілісної картини світу, створення умов для формування дитини – здобувача освіти як цілісної всебічно розвиненої особистості.

Сучасний інтегрований урок вагомо відрізняється від того, який упроваджувався протягом багатьох років. Поступово ми відходимо від штучного об'єднання двох навчальних дисциплін у межах одного уроку, під час якого один предмет домінує, а інший слугує доповненням.

У сучасному розумінні **інтегроване навчання** – це навчання, яке ґрунтується на комплексному підході. Освіта розглядається через призму загальної картини, а не ділиться на окремі дисципліни. Предметні межі майже зникають, натомість з'являється тематичне викладання, за якого декілька навчальних предметів об'єднуються навколо однієї теми.

На думку американських дослідників, **інтеграція в освіті – це організація процесу пізнання**, за якої учні можуть використовувати знання та вміння, отримані в школі, в реальних життєвих ситуаціях.

Інтеграція у шкільному навчанні реалізується як у межах окремого навчального предмета, так і між різними навчальними дисциплінами.

Коли вчитель встановлює зв'язки між блоками навчальної інформації (чи окремими темами) у межах кожного навчального предмета, він реалізує **внутрішньопредметну інтеграцію**. Її ще називають *послідовною інтеграцією* та порівнюють з ниткою, на яку, наче намистинки, нанизують теми в певній логічній послідовності. Саме так створюють цілісність – намисто. Під час послідовної внутрішньопредметної інтеграції вчитель має створити умови, за яких учні не тільки вивчають теми, а й розуміють зв'язки між ними. Якщо вчитель установлює зв'язки між окремими навчальними дисциплінами, він реалізує **міжпредметну інтеграцію**.

Сучасна освіта – предметоцентрична, отже, основну увагу зосереджують на внутрішньопредметній інтеграції. Перехід початкової освіти на якісно новий рівень, це, по суті, **рух від внутрішньопредметної до міжпредметної інтеграції**.

Інтегроване навчання за сутністю є реалізацією міжпредметної інтеграції змісту навчання.

Таким чином, **інтегроване навчання** в межах предметоцентричного освітнього середовища – це сукупність послідовних та взаємопов'язаних дій учителя і учня, які спрямовані на формування цілісної картини світу школяра на основі об'єднання навчального матеріалу з різних освітніх галузей (навчальних предметів).

Інтегроване навчання дає змогу вчителю та учням «виходити» за межі окремого навчального предмета (окремої освітньої галузі) та сприяє формуванню в дітей цілісної картини світу.

Учні зможуть:

- краще зрозуміти сутність об'єкта чи явища в контекстах різних навчальних предметів та сформуванню цілісного уявлення про них;
- глибше зрозуміти ключові ідеї з огляду на їх аналіз із різних точок зору;
- краще оцінити, як використати набуті ідеї та навички в життєвих ситуаціях;
- системно мислити.

2. Діяльнісний підхід у початковій освіті

Поряд із традиційними питаннями «Чому навчати?» і «Як навчати?» вчитель сьогодні має розуміти, як учити так, щоб ініціювати у дітей власні питання і пошуки: «Для чого мені вчитися?» і «Як мені вчитися?». Для цього вчителю слід осмислити й прийняти ідею діяльнісного підходу як основи сучасних стандартів освіти, знати й ефективно застосовувати інноваційні методики та технології, бути професійно компетентним.

Метод навчання, коли учень не набуває знань у готовому вигляді, а здобуває їх сам у процесі власної навчально-пізнавальної діяльності, є **діяльнісним методом**.

Практична реалізація принципу діяльності вимагає дотримання таких умов:

а) *Безперервність* означає наступність між усіма етапами процесу навчання.

Виокремлюються такі його етапи:

1) самовизначення до діяльності на уроці. Створюються умови для виникнення внутрішньої потреби включення в діяльність;

2) актуалізація знань та вмінь, достатніх для побудови нового способу дії. Це вимагає тренування відповідних мисленнєвих операцій;

3) постановка проблеми. На цьому етапі учні співвідносять свої дії з нормою (алгоритмом, поняттям) і на цій основі вичленовують причину ускладнення. Цей етап має закінчуватися фіксуванням мети уроку;

4) побудова проекту виходу з ускладнення («відкриття» школярами нових знань);

5) первинне закріплення. Учні у формі комунікативної взаємодії розв'язують типові завдання на новий спосіб дії з проговорюванням алгоритму розв'язання вголос;

6) самостійна робота й самоперевірка;

7) включення в систему знань і повторення;

8) рефлексія діяльності на уроці та обговорення цілей наступної діяльності (підсумок уроку).

Виокремлені етапи є змістом навчальної технології, спрямованої на формування в учня готовності до саморозвитку.

б) *Цілісне уявлення про світ* передбачає формування в учня узагальненого, цілісного уявлення про природу – суспільство – самого себе, про роль і місце кожної науки в системі наук.

в) *Мінімакс* полягає в такому: школа зобов'язана запропонувати учневі зміст освіти на максимальному (творчому) рівні й забезпечити його засвоєння на рівні соціального безпечного мінімуму (освітнього стандарту).

г) *Психологічна комфортність* передбачає зняття всіх стресогенних факторів навчального процесу, створення в школі й на уроці доброзичливої атмосфери, орієнтованої на реалізацію ідей особистісно орієнтованої освіти.

д) *Варіативність* передбачає формування в учнів здібностей до систематичного перебору варіантів і вибору оптимального варіанта.

є) *Творчість* означає максимальну орієнтацію на творчий початок у навчальній діяльності учнів.

Діяльнісна технологія передбачає певну спрямованість діяльності вчителя. Нова навчальна інформація вводиться не через трансляцію готового знання, а через самостійне «відкриття» його дітьми. Мотивація забезпечується постановкою певної навчальної задачі. «Відкриття» дітьми понять, явищ і законів здійснюється за допомогою виконання ними предметних дій з реальними об'єктами та їхніми графічними схемами.

3. Діяльнісний підхід: ротаційні моделі «Щоденні 5» і «Щоденні 3»

Щоденні види діяльності – ротаційні моделі

Ротаційні моделі «Щоденні 5» (читання і письмо) і «Щоденні 3» (математика) – це набори щоденних видів діяльності, виконуючи які, діти навчаються бути самостійними під час читання, письма й вивчення математики, а учитель має можливість працювати з учнями індивідуально та у малих групах.

Важливо навчити учнів самостійності, тому *основні принципи моделей «Щоденні 5» і «Щоденні 3»* є такими:

- довіра та повага;
- спільнота;
- вибір;

- відповідальність;
- тимчасове зосередження уваги; • переходи як паузи для відпочинку;
- 10 кроків до самостійності.

Змістовне навчання передбачає повагу між учителем та учнями. Потрібен час, щоб **викликати довіру** та навчитись **виявляти повагу**. Оволодіння цими якостями є основою, на якій базуються усі інші елементи навчання. Кожна дитина заслуговує на довіру та повагу.

Варто докласти величезних зусиль, щоб створити та зберегти здорову комфортну атмосферу в класі. Довіра та повага допомагають забезпечити сприятливе середовище навчання та піклування для всіх учнів. Воно починається зі знайомства у перші шкільні дні та втілюється у розкладі, правилах класу, які важливо створювати разом, у групових заняттях із розвитку мовлення та в історіях, які діти разом читають та зображують у малюнках. **Відчуття спільноти створює в учнів бажання вимагати, щоб інші були відповідальними за поведінку, навчання, повагу та доброту.**

Вибір – це сильна мотиваційна складова. Дослідження показують, що мотивація зростає, коли учні мають можливість обирати предмет навчання і вірять у те, що мають певну автономію чи контроль над власним навчанням.

Учні **відповідальні**, коли контролюють свій голос, не заважають роботі класу. Учні вміють самостійно обирати і повертати на місце всі необхідні матеріали для читання, письма та математики. **Самостійність – основа відповідальності учнів.**

Кен Вессон, експерт у галузі «Нейронаука в освіті» (США), провів безпосередній зв'язок між віком учнів і тривалістю навчального заняття: **середній вік учнів дорівнює середній кількості хвилин, протягом яких вони можуть утримувати увагу під час пояснення вчителя.**

Упродовж дня діти працюють у групах. **Кожна група виконує певну діяльність, заплановану вчителем чи обрану учнем, упродовж відведеного часу (5–15 хвилин).** Для різних видів діяльності у класі **відведено певні місця** (наприклад, парти стоять по чотири, кожна четвірка має своє завдання, і матеріали, необхідні для виконання цього завдання, лежать саме на цих партах). **Під час перерв діти переходять від одного навчального блоку до іншого, що дає можливість для фізичного та інтелектуального відпочинку.**

Стратегії забезпечення ротаційних моделей

Сигнал (тихий дзвоник)

Під час виконання моделей «Щоденні 5» і «Щоденні 3» має бути безліч переходів між навчальними блоками (компонентами) – це одна зі стратегій, яка робить цю систему успішною.

Фактично, переходи поділяють навчальний блок на маленькі підблоки, посилені для учнів. Ці переходи роблять тоді, коли в учнів виникає фізична потреба порухатися.

Замість голосу можна використовувати маленькі дзвоники, щоб дати зрозуміти, що етап закінчився і учні мають повернутися до місця загального збору.

У перший день навчального року важливо розпочати навчати дітей, як збиратися разом, коли вони чують дзвоник, а потім попросити їх показати свої дії на практиці.

Потрібно пояснити мету такого сигналу: *«Діти, послухайте, будь ласка, цей звук (дзвонимо у дзвоник). Протягом усього року ми будемо використовувати його, коли хочемо привернути чийсь увагу або коли нам потрібно зібрати увесь клас разом».*

Стенд для схем або дошка

Важливою стратегією для виконання моделей «Щоденні 5» і «Щоденні 3» є створення у класі «Я-схем» із прикладами бажаної поведінки. «Я-схеми» будуть зберігатися упродовж року, і вчитель зможе постійно повертатися до них, коли необхідно повторити певні моделі поведінки, або ж коли до класу приходять нові учні.

Саме тому «Я-схеми» потрібно створити на постійній поверхні, як-от стенд, дошка тощо.

Інструменти, не іграшки

Не всі учні можуть однаково формувати витривалість. Окремі діти потребують додаткової підтримки у вигляді інструментів, які будуть у них під рукою у разі необхідності. Це можуть бути піскові годинники на 60, 90 та 120 секунд; маленькі коробки з дрібничками; конструктори; секундоміри для

старших учнів; альтернативні матеріали для читання, приміром серія дитячих енциклопедій, Книга рекордів Гіннеса.

Книжкові ящики

Для самостійного читання учням потрібно мати у користуванні безліч книг, які зберігаються у книжкових ящиках. Книжковим ящиком може слугувати коробка для зберігання журналів, пластиковий пакет на блискавці, пластикова ємність або навіть коробка з-під пластівців, обклеєна папером. У кожної дитини має бути свій книжковий ящик, у якому може зберігатися від 3 до 10 книжок. Учні-початківці зазвичай мають 8–10 книжок на вибір, а більш досвідчені та зосереджені читачі – одну чи дві книжки з картинками, журнал або навіть газету.

Місце для загального збору та ввідні уроки

Для створення відповідної атмосфери у класі, що сприяє навчанню та розвитку самостійності дітей, важливими є дві стратегії – наявність місця для загального збору учнів та ввідні уроки (уроки, які проводять, коли розпочинають кожен вид діяльності зі «Щоденні 5» і «Щоденні 3»).

Місце загального збору учнів – це відкритий простір, достатньо великий, аби розсадити на підлозі увесь клас. Саме тому важливо, щоб у цій частині класу на підлозі був килим. А ще тут же має бути стенд або дошка для ввідних уроків, створені класом «Я-схеми» та інші навчальні матеріали, які вчитель вважає корисними.

Основними перевагами місця загального збору порівняно зі стандартними партами (столами) є:

- збільшення можливостей управління поведінкою дітей;
- активізація їхнього мислення під час відповідальних розмов із партнером та уникнення відволікань, які зазвичай можливі, коли учні працюють за столами.

Оскільки учні сидять близько один до одного, це дає їм змогу повертатися та розмовляти, збільшує їхню зацікавленість і дає можливість висловити свою думку.

Коли учні сидять на підлозі усі разом, а не за окремими партами, вони можуть краще зосередитись на занятті та на його груповому обговоренні.

Тривалість короткого **ввідного уроку** відповідає віку учнів, до десяти хвилин. Коротка тривалість уроків дає змогу мозку дітей сприймати та обробляти інформацію. Результатом таких коротких групових ввідних уроків є краще засвоєння вивчених концепцій.

Учитель подає учням сигнал про повернення до місця загального збору між окремими компонентами «Щоденні 5» і «Щоденні 3», коли помічає ознаки того, що у дітей знижується увага. Цим досягаються одразу дві цілі:

• забезпечення додаткового часу для мозку, щоб переключитися з одного виду діяльності на інший, та можливості порушитися – пауза для мозку і тіла;

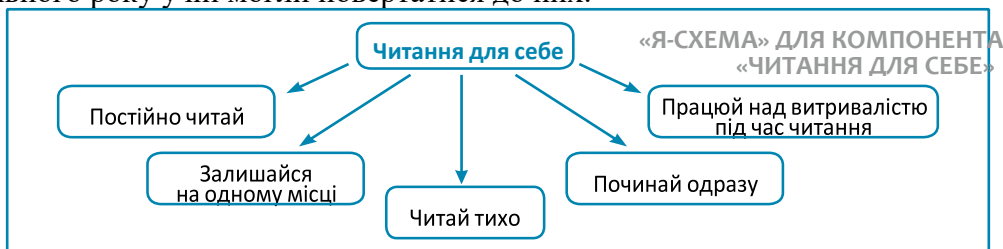
• діти приєднуються до вчителя у місці загального збору на підлозі, їхня діяльність та мислення переключаються від того завдання, яким вони займалися в рамках стратегій «Щоденні 5» і «Щоденні 3».

Учні з часом розуміють, що між кожним етапом вони не тільки матимуть необхідну хвилинку для того, щоб порушитися, а й отримують коротку порцію цінної та необхідної інформації.

Я-схеми

Коли представлений один із видів діяльності з моделей «Щоденні 5» і «Щоденні 3», клас збирається разом, щоб створити опорну схему, яку називають «Я-схема» (Я – щоб виразити самостійність).

Усі разом обговорюють поведінку вчителя та учнів під час «Щоденні 5» і «Щоденні 3» і записують результати обговорень до схеми. «Я-схеми» розміщують у класі на видному місці, щоб упродовж навчального року учні могли повертатися до них.

Дизайн класу

Для того щоб створити комфортне середовище, яке налаштуватиме учнів займатися читанням упродовж тривалого часу, слід подбати про такі предмети та меблі:

- подушки для сидіння на підлозі;
- звичайні столи зі стільцями;
- килимки для лежання;
- кілька окремих стільців, щоб була можливість усамітнитись та зосередитись.

«Щоденні 5»

Основними компонентами (етапами, видами діяльності) ротаційної моделі «Щоденні 5» є такі:

1. **Читання для себе.**
2. **Письмо для себе.**
3. **Читання для когось.**
4. **Робота зі словами.**
5. **Слухання.**

Ротаційна модель «Щоденні 5» розроблена з метою навчити учнів **розвивати власну витривалість та самостійність** під час виконання кожного з її компонентів, що забезпечує їхню активну участь у читанні та письмі упродовж тривалого часу.

Ця модель пропонує різноманітні види діяльності, що збільшують мотивацію та інтелектуальну зайнятість учнів.

Коли учні зайняті самостійним читанням або письмом, учителі можуть працювати з окремими особами, проводити індивідуальні заняття і працювати в малих групах відповідно до учнівських потреб.

Запроваджуючи «Щоденні 5», чи то на початку навчального року, чи в його середині, важливо розпочинати з діяльності «Читання для себе».

Перші тижні навчання задають тон для подальшого навчального року. Це критично важливий період. І якщо вчитель подає матеріал неспішно та уважно, це стає визначальним для всього року.

Початок запровадження «Щоденні 5». Методичні поради

Першим етапом впровадження «Щоденних 5» є «*читання для себе*». Його вчитель може застосовувати як під час уроку, так і впродовж дня. Він самостійно визначає час, коли йому краще проводити цю діяльність. Важливим моментом під час виконання цього виду роботи є те, що учень самостійно обирає книгу чи текст для читання. Учитель не повинен нав'язувати свою літературу. Коли учні звикнуть, проблем із читанням не виникатиме. У класі можна створити куточок «Читацькі досягнення», щоб учні могли спостерігати за своїми успіхами. Після опрацювання книги діти мають виконати завдання для перевірки розуміння твору, а також для усвідомлення прочитаного.

Другий етап «Щоденних 5» – це «*читання для когось*». Під час виконання цього виду роботи учитель може запропонувати учням текст для читання. А також учні за інтересами можуть самостійно обрати книгу для роботи. Під час цієї діяльності учні об'єднуються у пари за інтересами. Такий вид роботи спонукає дітей вчитися співпрацювати, а саме слухати один одного, виконувати завдання в парі, ставити запитання за змістом прочитаного та аналізувати опрацьований твір. Учні мають виконувати «читання для когось» упродовж 20 хвилин. Але не слід одразу їх примушувати працювати весь цей час.

Третій етап «Щоденних 5» – це «*слухання*». Під час виконання цього виду роботи вчитель готує для учнів аудіозаписи, які вони обирають і слухають. А також учень може самостійно обрати аудіозапис для слухання. Сьогодні більшість учнів має різні гаджети. Тому вони можуть їх використати для цього виду роботи. Після завершення «слухання» учні розпочинають роботу над виконанням підготовлених учителем завдань, які спрямовані на перевірку прослуханого. Під час «слухання» вони вчать тривалий час сприймати інформацію, не відволікаючись, відпрацьовувати витримку, обмінюватися думками щодо прослуханого твору, аналізувати почуте.

Четвертий етап «Щоденних 5» – це «*робота зі словами*». Його можна використовувати на уроках мови і читання. Під час цього виду діяльності вчитель добирає слова, які б він хотів опрацювати з учнями. Також використовує і ті слова, які передбачені навчальною програмою. У свою чергу, діти можуть запропонувати опрацювати незнайомі слова, які вони зустріли під час читання художніх творів, розв'язуванні математичних задач, під час роботи з текстами на уроці природознавства. У процесі «роботи зі словами» учитель забезпечує школярів словниками, у яких вони можуть знайти визначення слів. Найкраще, щоб словники знаходилися у класі. Для пошуку тлумачення слів можна використовувати гаджети, якщо вони є в учнів. Учитель для цього виду діяльності готує різні завдання для роботи. Це сприяє кращому засвоєнню, а також дає змогу закріплювати вивчений матеріал на уроках української

мови. Для цієї роботи використовують стіну слів. Це місце у класній кімнаті, куди вчитель розміщує усі слова, які учні вивчають упродовж місяця. Школярі можуть у процесі навчання користуватися ними, звертати увагу на їх написання для кращого запам'ятовування. Стіна слів перебуває в полі зору учнів.

П'ятий етап «Щоденних 5» – це «*письмо для себе*». Під час виконання цього виду роботи учитель може запропонувати учням будь-яку тему для письма. А також школярі за інтересами можуть самостійно обирати теми. Під час цієї діяльності учні займають зручне для письма місце і впродовж відведеного часу працюють. «Письмо для себе» допомагає школярам вчитися висловлювати думки і записувати їх на папері, розвивати зв'язне мовлення. Як і в попередніх щоденних видах діяльності, учитель разом із учнями складає правила, яких діти мають дотримуватися під час «письма для себе». Так, школярі мають змогу обрати таку тему для письма, яку б вони хотіли розкрити та, можливо, поділитися з іншими. Вони працюють як окремо, так і у малих групах, читають або пишуть в індивідуальній зоні. Відпрацьовування такої незалежності розвиває потребу краще писати та читати.

«Щоденні 3»

Основними компонентами (етапами, видами діяльності) ротаційної моделі «Щоденні 3» є такі:

1. **Математика самостійно.**
2. **Математика разом.**
3. **Математичне письмо.**

Компоненти «Математика самостійно» і «Математика разом» передбачають використання кінестетичної практики і базуються на діяльності з маніпулятивними предметами.

Ця діяльність залучає дітей до математичних ігор, як самостійних, так і з партнерами, а також спонукає брати участь у діяльності і розв'язанні проблем, використовуючи інструменти для лічби чи ігрові матеріали.

На початку нового математичного блоку ця діяльність здебільшого передбачає перегляд попередньої практики навчання. Це дає змогу учням продовжувати вивчення викладеного матеріалу і допомагає їм бачити, що ми не забуваємо попередній матеріал тільки тому, що ми розпочали вивчати нову тему.

Ці компоненти можуть також передбачати використання комп'ютерів, калькуляторів або планшетів як засобів для самостійної роботи.

Компонент «Математичне письмо» – це час, коли учні виражають свої думки і розуміння, працюючи над певними математичними завданнями або математичним змістом: виразами, цифрами і числами, задачами, а інколи створюють власні завдання.

Отже, з вище наведеного матеріалу зрозуміло: діяльнісний підхід до інтегрованого навчання, передбачає, що **головною дійовою особою якого є учень**.

Роль учителя – **це роль модератора і фасилітатора**. Слід не «наповнювати» дітей знаннями, а навчити знаходити інформацію і критично опрацьовувати її, читати не для учителя і батьків, а для себе, застосовувати знання на практиці у життєво важливих ситуаціях, математику практикувати не задля математики, а для життя, через дії з різними об'єктами.

Працюючи самостійно та в групах за ротаційними моделями «Щоденні 5» і «Щоденні 3», учні навчаються робити вибір, працювати самостійно, розвивають витривалість і відповідальність.

Учитель має час на індивідуальну роботу з учнями, коли всі інші працюють самостійно, в парах чи групах.

Правильно налаштована робота за ротаційними моделями сприяє вихованню відповідальної класної спільноти, коли кожний відповідає за себе і за інших, на відміну від тотального контролю вчителя.

Діти мають свободу вибору (обирають книжку для читання, тему для письма, місце в класі, спосіб розв'язання задачі тощо) і навчаються робити правильний вибір.

4. Формування міжпредметних компетентностей у процесі тематичного навчання.

Міжпредметна компетентність

Ідея інтеграції в освіті є значним здобутком дидактики, оскільки за умови її успішного методичного впровадження реалізується мета якісної освіти.

Інтеграція уможлиблює *створення в учнів цілісного уявлення про об'єкт, що вивчається*, формує міжпредметні компетентності.

У *Державному стандарті початкової освіти* визначено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь відповідно до вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей і потреб, формування цінностей, розвиток самостійності, творчості та допитливості.

Таким чином, **міжпредметна компетентність формується упродовж всього процесу навчання** та застосовується учнем до певного кола навчальних предметів і освітніх галузей у цілому.

Реформування сучасної освіти передбачає подолання ізольованого викладання навчальних предметів і створення принципово нових навчальних програм, де освітній процес доцільно орієнтувати на розвивально-продуктивний інтегративний підхід.

Міжпредметна інтеграція

У сучасній школі узвичаїлася міжпредметна інтеграція, що здійснюється різними шляхами:

- створення *інтегрованих курсів* – навчальних предметів, які інтегрують знання кількох освітніх галузей;
- впровадження *навчальних проектів*;
- організація *тематичних днів і тижнів*;
- проведення *інтегрованих та бінарних уроків*;
- проведення *уроків з міжпредметними зв'язками*.

ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ

(від простого до складного)

- Уведення міжпредметних зв'язків на уроках суміжних дисциплін на основі репродуктивної діяльності та елементів проблемності .
- Формулювання міжпредметних навчальних проблем і самостійний пошук шляхів їх розв'язання на окремих уроках.
- Систематичне проблемне навчання на основі ускладнених міжпредметних проблем усередині інтегрованого курсу .
- Використання спочатку двосторонніх, а потім і багатосторонніх зв'язків між різними предметами на основі координації діяльності вчителя .
- Розробка широкої системи міжпредметних зв'язків як у змісті й методах, так і у формах організації навчання, охоплюючи позакласну роботу і розширюючи межі програми .

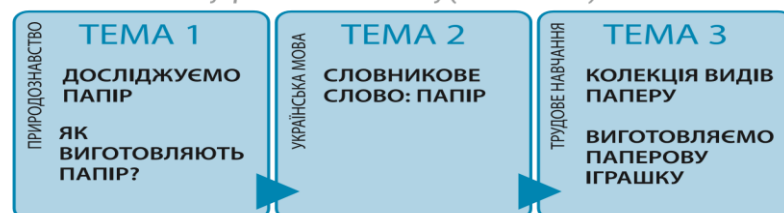
Міжпредметні зв'язки

За допомогою багатосторонніх міжпредметних зв'язків закладається фундамент для формування в учнів умінь комплексного бачення проблем реальної дійсності, різнопланових підходів до їх розв'язання.

Міжпредметні зв'язки можуть бути горизонтальними і вертикальними.

Горизонтальні міжпредметні зв'язки здійснюються тоді, коли інтегровані предмети вивчають відірвано в часі (наприклад упродовж тижня, місяця).

ГОРИЗОНТАЛЬНІ МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ
вивчення одного поняття на уроках із різних предметів
упродовж деякого часу (не одночасно)

Вертикальний міжпредметний зв'язок можна спостерігати у випадку, якщо інтегровані предмети вивчають у близьких часових межах (протягом одного уроку, одного дня).

Наприклад, учитель планує одну тему впродовж одного уроку, залучаючи з інших відомості, способи дій на основі сформованих в учнів умінь та навичок, форму подання навчального матеріалу тощо.

Переваги міжпредметної інтеграції

Переваги для учнів:

- чіткіше розуміння мети кожного предмета в різних контекстах;
- глибше розуміння будь-якої теми, завдяки її дослідженню з кількох точок зору;
- краще усвідомлення комплексного підходу, через який предмети, навички, ідеї та різні точки зору пов'язані з реальним світом;
- удосконалення навичок системного мислення.

Вміння бачити взаємозв'язки всіх аспектів життя зрештою стає звичкою, яка допомагатиме учням упродовж усього їхнього життя.

2. Планування тематичного навчання

У менеджменті управління компанією є таке поняття, як менеджмент Христофора Колумба. Це жартівливий опис стратегії, коли в компанії немає чітких цілей і ясного розуміння, чого вона хоче досягти. Цей вираз пов'язаний з історією подорожі Христофора Колумба. Він плыв на гроші, які взяв у позику, в невідомому напрямку, приплив абсолютно не туди, куди хотів, потім плавав туди ще кілька разів, так і не зрозумівши, що він відкрив. Інколи трапляється так, що вчитель, який планує тематичне навчання, теж не зовсім знає, на чому і куди він пливе, якого результату має досягти.

Плануючи тематичний день, учитель немовби створює «неіснуючу тварину» зі змісту навчального матеріалу різних дисциплін, але таким чином, щоб вона була «живою», тобто вмiла функціонувати як цілісна система: рухатися, їсти, дихати, рости тощо. Така тварина має вмiти робити навіть те, що придумав винахідник.

У тематичні дні об'єднують блоки знань із різних навчальних предметів, тем навколо однієї проблеми з метою інформаційного та емоційного збагачення сприйняття, мислення, почуттів учня.

Тематичне навчання забезпечує формування у молодших школярів цілісної картини світу, здатності сприймати предмети і явища різнобічно, системно, емоційно, сприяє поглибленню та розширенню знань учнів, діапазону їх практичного застосування.

Зазвичай інтеграція навчального матеріалу з різних навчальних предметів відбувається навколо певного об'єкта чи явища довкілля, або для розв'язання проблеми міжпредметного характеру чи для створення творчого продукту.

Плануємо тематичний день. Створюємо інтелект-карту

Під час планування тематичного дня вчитель може **створити інтелект-карту** (ментальну карту, карту пам'яті, діаграму зв'язків тощо) – це метод структурування концепцій із використанням графічного запису.

Алгоритм створення інтелект-карти тематичного дня

Крок 1	Увага на ключове поняття! Оберіть тему для тематичного дня. Сформулюйте її одним словом чи словосполученням. <i>Наприклад:</i> «Папір».
Крок 2	Починайте роботу з центру. Напишіть центральне поняття – назву об'єкта чи явища (про які ви будете створювати карту) посередині аркуша. Можна намалювати малюнок до цього поняття.
Крок 3	Пишіть ключові слова за годинниковою стрілкою. Заповнюйте карту ключовими словами, які передають зміст інформації та ідей за годинниковою стрілкою, починаючи з правого верхнього кута.
Крок 4	Зв'яжуйте думки! Використання сполучних гілок допомагає нашому мозку з максимальною швидкістю структурувати інформацію і створювати цілісний образ.
Крок 5	Допишіть нові ідеї. Нові асоціації, які продовжують з'являтися, можете зазначати в подальших гілках карти або в коментарях навколо об'єктів карти, наприклад на стікерах.

Корисна порада

Заповнюйте карту з усіх сторін, не обмежуйте себе. Працюйте так, як вам зручно. Але подумайте, з яких ключових слів ви за потреби почнете відтворювати вашу карту.

Готуючись до тематичного дня на основі власноруч створеної інтелект-карти, вчитель може:

1. Відстежувати, що вже зроблено, а що ні.

Учитель бачить усю картину загалом, не губиться в деталях, а чітко і ясно в цілому уявляє свої плани.

2. Коригувати план.

Часто вчитель планує багато завдань, які неможливо виконати. Вже на етапі планування ми змушені вносити корективи, робити план реалістичнішим.

Карта дає змогу це помітити і вилучити те, що видається вчителю менш важливим.

Склавши план дня і переглянувши його, учитель часто розуміє, що забув внести певні важливі складові. План дає змогу провести ротацію: швидко побачити, що потрібно додати, а що – видалити.

3. Передбачати послідовність власних дій із підготовки до тематичного дня та стежити за планом їх виконання.

Розставляємо пріоритети. Важливі справи варто виділяти на карті, щоб була зрозуміла їхня першочерговість.

• Відслідковуємо, що виконано, а що – ні. Ставлячи на карті позначки, вчитель отримує наочну картину того, що встиг зробити.

4. Передбачати час, необхідний для виконання того чи того кроку.

Зразок комплексу уроків, об'єднаних темою дня

ТЕМАТИЧНИЙ ДЕНЬ «ЛИСТОПАД»

1-й клас

Автор: **Мирослава Коба**, учитель початкових класів навчально-виховного комплексу «Новопечерська школа», м. Київ

I. Створення атмосфери

У класі багато осіннього різнокольорового листя, яке діти назбирали під час екскурсії до парку напередодні.

Учитель: Про що може розказати осінній листочок? (Відповіді дітей.)

Перегляд мультфільму «Листочок і миша»

Із якого дерева листок?

У центрі класу стоїть коробка, наповнена опалим листям із різних дерев.

Діти за листям розпізнають дерева.

Учитель: Що ми можемо знайти поміж опалого листя у парку? У саду? У лісі?

Діти занурюють руки в коробку і дістають предмети чи іграшки, що були попередньо заховані в листі (павук, жук, горіхи, жолуді, каштани, змія, жабка, грибочок, муха, шматочки кори, камінчики тощо).

II. Актуалізація опорних знань

Вправа «Асоціативний кущ»

Учитель: Що ви уявляєте, коли чуєте слово «листопад»?

Учитель записує відповіді дітей, групуючи їх за схожими ознаками.

Учитель: Яка інформація викликала у вас запитання або сумнів?

III. Ознайомлення учнів із цілями та метою дня

IV. Українська мова

• Читання казки В. Сухомлинського «Осінні сні клена»

ОСІННІ СНИ КЛЕНА

Ми пішли до лісу подивитись на осіннє вбрання дерев. Зупинились біля високого клена. Посідали. Яка краса відкрилася перед нами! Стоїть клен у яскравому барвистому вбранні, а листочки ж ні затремтять, ні зашепотять.

Дивіться, діти: клен спить. І сниться йому все, що бачив од весни до весни. Ось жовтий листочок – мов золота кульбабка. Весною клен був зачарований її красою. Запам'ятав. А як заснув, то й пригадав весну – листочок і пожовтів.

А там, бачите, листочок – мов ранкова зоря – рожевий і ласкавий. А цей – як вечірня заграва на вітряний день. На цій гілочці – яскравий і красивий, немов крило вивільги. Мабуть, сиділа колись тут вивільга, а зараз приснилося кленові її крило.

Ми принишкли й милувалися красою. Усі наче боялися потривожити чарівний сон клена.

• Вправа «Уяви та намалюй»

Учитель: Які спогади, на вашу думку, розфарбували листя липи, каштана, берези, яблуні, вишні?

• Робота в парах «Кольорові сні дерев»

Діти об'єднуються в пари і розповідають один одному про свій малюнок:
Кленові наснилось ... від цього на ньому з'явився листочок ... кольору.

• Робота в малих групах «Листопад»

Діти об'єднуються по четверо. Завдання: із букв слова ЛИСТОПАД скласти якомога більше нових слів. (Кожна група має конверт із буквами Л, И, С, Т, О, П, А, Д, по 5 однакових.)

• Хвилинка відпочинку

Учитель: Закрийте очі. Уявіть себе листочком на дереві. Що ви бачите? Відчуйте, як сонечко своїми промінцями зігріває вас, як легенький вітерець бавиться з вами.

Настає прохолодна осінь. Усе частіше йдуть дощі. Вітерець уже не такий лагідний і привітний. У якусь мить вам стає важко триматися за гілку і ви починаєте кружляти в повітрі, повільно опускаючись на землю.

Відкрийте очі. Покружляйте, як щойно кружляв ваш листочок, падаючи на землю.

V. Природознавство

• Чому жовтіє та опадає листя?

Учитель. Ми прочитали казку, у якій автор зробив припущення, чому листя на деревах восени стає кольоровим. Казка – це вигадана історія. Ви також вигадували історії про листочки, коли малювали і розповідали своїм однокласникам.

У природі є свої закони і правила. Науковці дослідили, чому листя на деревах жовтіє і опадає.

• Перегляд відео «Чому листя змінює колір восени»

• Стратегія розвитку критичного мислення

Дискусійне запитання: Чи є користь від опалого листя?

Діти поділяються на дві групи залежно від відповідей. Кожна група отримує аркуш паперу формату А1, на якому вони за допомогою малюнків пояснюють свою думку (наводять аргументи).

Після завершення відведеного часу (5–7 хвилин) кожна група захищає свою точку зору. Учитель підсумовує, акцентуючи увагу на тому, що всі думки важливі.

• Перегляд мультфільму «Чому восени опадає листя?»

Учитель: Куди ж зникає опале листя?

• Досліджуємо природу. Черв'яки

Учитель: Яка користь від черв'яків?

У класі прозора пластикова коробка, заповнена ґрунтом, черв'яками та опалим листям (до ємності додано листки зеленого салату).

Діти спостерігають, як черв'яки їдять листя салату. Учитель розповідає про те, що черв'яки беруть активну участь в утворенні перегною. (Коробка може залишатись у класі кілька днів чи тижнів. Діти годують черв'яків листям салату, роблять припущення і ведуть спостереження за вибором учителя чи за власним вибором.)

• Руханка «Із якого дерева листочок»

Проводиться на вулиці. Учитель показує листочок, а учні мають знайти дерево, з якого він упав.

VI. Математика

• Робота в парах «Такі різні листочки»

Діти об'єднуються в пари і отримують чотири листки різного розміру і бланк для запису результатів роботи.

Завдання:

1. Прикласти листок до паперу навпроти назви відповідного дерева, обвести і розфарбувати його.
2. Виміряти довжину кожного листка і записати результат.
3. Накреслити відрізки, які демонструють довжину найкоротшого та найдовшого листочка.
4. З'єднати листок із геометричною фігурою, форму якої він нагадає.

VII. Технології. Трудове навчання

• Виготовлення фоторамки з осіннього листя та картону¹

Матеріали: різнобарвне висушене листя; клей ПВА; картон, фото 10×15 см.

Кожен учень отримує два аркуші картону формату А4. У центрі одного аркуша вирізаний прямокутник розміром 9×14 см.

Примітка. Напередодні учитель роздає дітям аркуші картону і просить батьків вирізати в них прямокутні віконця розміром 9×14 см.

У вчителя мають бути заготовки картинок розміром 10×15 см на випадок, якщо хтось із дітей не принесе фото, і кілька заготовок картону з вирізаним віконцем 9×14 см.

Інструкція

1. Візьміть аркуш з отвором. Це заготовка рамки.
2. Листя змастіть клеєм і приклейте до рамки так, щоб не було видно картону.
3. Краї листочків загинайте і приклеюйте до зворотного боку рамки.
4. Залиште рамку (приблизно на годину), щоб вона трохи підсохла.
5. Зберіть усі деталі. На аркуш картону по центру покладіть фото. Зверху – готову рамку.
6. Перевірте, щоб фото помістилося в рамку і не було видно нижнього картону.
7. Приклейте фото до картону.
8. Приклейте рамку. (Рамку можна покрити лаком, але це мають робити дорослі.)

VIII. Підсумок дня

• Робота в альбомі вражень

Діти обирають тему і виконують малюнок в альбомі вражень.

Теми:

- Сьогодні я дізнався _____
- Сьогодні я зрозумів _____
- Сьогодні я відчуваю _____
- Сьогодні мені цікаво _____